

N:o 16.

Ank. till Riksd. kansli den 14 maj 1892, kl. 5 e. m.

Betänkande, angående stämpelafgiften.

Från Första Kammaren hafva till bevillningsutskottet hänvisats två inom kammaren väckta motioner rörande ändringar i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 5 september 1890, nemligen motionen n:o 9 af herr *H. Claëson*, om höjning i stämpelafgiften för bo-uppteckningar m. m., samt motionen n:o 28 af herr *J. Bengtsson*, om stämpelfrihet för utslag, innefattande befrielse från ådömda mantalsböter.

Hvad herr *Claësons* motion beträffar, har utskottet funnit densamma, såsom innefattande förslag rörande progressiv arfskatt, böra behandlas i sammanhang med en från Andra Kammaren till utskottet remitterad motion angående dylik skatt i form af bevillning; kommande utskottet att angående dessa båda motioner afgifva särskildt betänkande; hvilket utskottet härmed skolat för Riksdagen

1:o) anmäla.

Herr *Bengtssons* ofvan omförmälda motion är af följande lydelse:
»Då det icke synes vara med billighet öfverensstämmande, att, såsom nu lär ega rum, personer, hvilka obehörigen dömts till mantalsböter, men i högre instans befrias derifrån, nödgas lösa utslag, belagdt

Bih. till Riksd. Prot. 1892. 5 Saml. 1 Afd. 13 Häft. (N:o 16).

med stämpel till högre belopp än böterna, får jag härmed värdsamt föreslå, att sådana utslag må vara fria från stämpel.»

Det förhållande, som föranledt ifrågavarande motion eller att vid fullföljd af talan mot beslut, hvarigenom Kongl. Maj:ts befallningshafvande förordnat om indrifning af böter, som enligt kongl. förordningen angående mantals- och skattskrifningarnes förrättande den 20 juli 1861 böra utgå, klaganden nödgas lösa utslag, belagdt med stämpel, om hvilket förhållandes rättighet utskottet förvissat sig, eger otvifvelaktigt stöd i gällande bestämmelser.

Enligt gällande stämpelförordning eger emellertid frihet från stämpel å statsmyndigheters expeditioner rum i, bland annat, bevillningsmål; och då mål af nu ifrågavarande beskaffenhet lämpligen torde böra i förevarande hänseende likställas med bevillningsmål, anser utskottet en ändring af gällande bestämmelser i den af motionären föreslagna riktning skäligen böra vidtagas. Utskottet finner sig deremot icke kunna tillstyrka, att åt den ifrågasatta ändringen gifves en så inskränkt omfattning, att stämpelfrihet medgifves för allenast sådana utslag, hvilka innefatta befrielse från påförda böter. Enligt gällande förordning angående stämpelafgiften göres nemligen i fråga om stämpelfrihet intet afseende å målets utgång utan endast å dess beskaffenhet; och att i förevarande fall frångå berörda princip, dertill anser utskottet skäl icke förefinnas.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt får utskottet hemställa,

2:o) att andra stycket af 7 § i kongl. förordningen angående stämpelafgiften den 5 september 1890 måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»Frihet från stämpel enligt denna Art. eger jemväl rum i mantalsskrifningsmål, i bevillningsmål — —

Vid granskning af stämpelförordningens bestämmelser har utskottet härförutom funnit skäl föreslå ändring i det afseende, som här nedan omförmäles.

Genom lag af den 16 maj 1890 har blifvit bestämdt, att lagen angående tillsyn å förmyndares förvaltning af omyndigs egendom den 18 april 1884 skall ega tillämpning jemväl i afseende å god man, som i anledning af timadt dödsfall af domstol förordnas att vårda frånvarande delegares i dödsboet rätt eller förvalta hans lott deri. Hädanefter skall

alltså sådan god man likasom förmyndare till vederbörande för granskning ingifva årsräkning öfver sin förvaltning; och om han försummar detta, skall domstolen förelägga honom att fullgöra denna sin skyldighet.

I förordningen angående stämpelafgiften förekommer i § 3 under rubriken »Protokoll» stadgande derom, att frihet från stämpel åtnjutes för sådant protokoll vid underdomstol, hvilket afser, bland annat, föreläggande för förmyndare att ingifva utdrag af förmyndareräkning.

Samma skäl, som talar för stämpelfrihet, då föreläggandet rör förmyndare, synes äfven böra föranleda dylik frihet i det fall, att föreläggandet afser god man, sedan denne numera blifvit beträffande ifrågasvarande skyldighet likställd med förmyndare.

I sammanhang med erforderlig ändring i berörda hänseende torde äfvenledes i afseende å stämpelfrihet för sådant underdomstols protokoll, hvarigenom förordnande eller entledigande meddelas, likställighet mellan förmyndare och god man böra åvägbringas.

Med afseende å hvad sålunda blifvit anfördt hemställer utskottet,

3:o) att den i § 3 af gällande förordning angående stämpelafgiften under rubriken »Protokoll» förekommade bestämmelse rörande protokoll vid underdomstol om förmyndares förordnande m. m. måtte erhålla följande förändrade lydelse:

»*Protokoll* vid underdomstol, om förordnande eller entledigande af förmyndare eller god man för frånvarande dödsbodelegare eller om föreläggande för förmyndare eller sådan god man att ingifva bevis om aflemnande af årsräkning öfver sin förvaltning — — — (3:dje afd.) fritt.»

Stockholm den 14 maj 1892.

På utskottets vägnar:

F. BARNEKOW.
